

מסורת הש"ס

(א) כתובות יב: ב"מ לו:
קטז: פ"ט ב"ב קלה,
(ב) [קידושין מה: וש"נ],
(ג) [בר"ף א"מא רנא],
(ד) כן העתיק הב"י בגמרא
וברש"י ובר"כ הש"ך בשם
רש"י.

(6) תום' ד"ה ר"כ נחמן
וכו' חלה ר"י את ר"ת
שחייב:

ור"ב ור' יוחנן אמרי
פטור. מלשם, ומכל
מקום משעית ליה שבעת
היסת שכן הוא מדבריו
שאינו יודע שהוא חייב לו
(כתובות יב:).

וְיָרֵם רִצְוֹה כו'. וְגוֹן לֹא מִשְׁכָּה וְהִי בִקְרָקְוֹת וְכִרָא דְלִמְרָא
 וְהִיא גִּבְלוֹת קוֹיֹה פִּתְחָה וְהִיא שְׁלֵמָה דְּמִטְלִין וְלִיָּן אֲנִי
 וְיִדְקֵה וְיִבְרֵן לֹא קִנֵּה שְׁדֵה אִין פִּרָה שְׁבֵה: **מִתְרָבִי** לֹא יִמְיִן
 וְיִמְדֵּר. אִם אִין אִין מוֹצֵעֵי אִין זֶה יִכּוֹל לְמוֹסֵף לְקַבֵּל חוֹבוֹ
 וְיִקְדּוֹת דְּלֵהָ מִקּוֹם
 וְיִמְרֹה: עַל מִנֵּה לְלֵאסִי לְמִדְרָבִי.

[illegible]

דעו ודי משמע מחת' הגזב טלה ורשא בשטריי זה העבליס
 העבליס: ומה גב' באחריות וכן לא דער גבלייח ומה חת' מיין
 דער: ור' יוח' אומר דערס מנין פארס לא דערס אפילו מנין לא אל
 האחריות מיין באחריות היכא דלא מנו אכל לא דערס העבליס גבלייח
 דערס מנין פארס מנין דערס לירי' להדישא. אס אל האחריות
 באחריות בין מנין בין אל אימנין כוונן אס דערס גבליס כן

אם החזרתי לך חייב לבי"ע כמו רישא דמחנ"י ולסיפא דמחנ"י הוא דמזמה לה בסמוך:

כְּבֹנְטֶרֶס דִּמְשִׁעִינִן אוֹתוֹ שְׂבֹעַת
הַיֶּסֶס שֶׁאֵין יוֹדֵעַ דְּלֹא עֵדִיק מֵאִילֵּוּ
סוֹפֵר לְנִמְיָר וְנִרְאֶה דְּסוֹבֵר כְּבֹנְטֶרֶס
לְשִׁנָּה קִמָּה רֵכֶּז נִמְנֵן דְּפִרְק
שְׂבֹעַת הַדִּיּוּיִן (שְׂבִיעֻת ז: וּשְׁס מֵאָה.
דִּי מֵאָה) דְּלִרְשָׁא דְקִמָּה הַסֵּס מִנֵּה
לִי בִידָא אֵין קִין בִּידִי כְּלוֹס פִּטְוֹר
קִאֲמֵר רַב נִמְנֵן וּמִשְׁנִיעִין אוֹתוֹ
שְׂבֹעַת הַיֶּסֶס אֲבָל אִיכָא דִּמְתָּנִי לֵה
אִסְיָא מִלְּמִנֵּה לִי בִידָא וְאִלֵּין הֵן לִמְחַר
אֲלֵי תִנְהֵל לִי נִתְחַוִּין קִין פִּטְוֹר דְּדוּקָא
כְּסִיפָא דְלִיכָא דִּרְרָא דִּמְמוֹנָא קִאֲמֵר
ר״נ דִּמְשִׁעִינִן אוֹתוֹ שְׂבֹעַת הַיֶּסֶס
אֲבָל אִרְשָׁא לֹא וְכֵן נִרְאֶה הִלְכֵה לְכַשּׁוֹן
הִרְאָשׁוֹן דְּלִישָׁנָה קִמָּה סִתְמָא דִּגְמִרָא
קִאֲמֵר רַב לִישָׁנָה בְּחִרָה רַב תִּנְהֵל
הוּא דִּמְתָּנִי לֵה וּבִפְרִיק דְּב״מ (דף ה'
וּשְׁס דִּי אֵין) גְּבִי הִהוּא רַעִיף מִיִּמִּי
נִמְיָר לִישָׁנָה קִמָּה דִּרְרִי אֲבָל רִית
אוֹמֵר דִּמְשִׁעִין אֵין לְחִיבֵי שְׂבֹעַת
הַיֶּסֶס לְפִרְק דִּמְמוֹנָא כִּיּוֹן שִׁשׁ
ב' לְשׁוֹנֹת וּבִפְרִיק דְּב״מ (שֵׁס) לֹא
דוּקָא נִקֵּט לִישָׁנָה קִמָּה דִּהָא הַסֵּס
אִיכָא דִּרְרָא דִּמְמוֹנָא דִּלְחָא סְקִיד
אִיכָא תִרִי מִיִּמְיֵיהּ וְשַׁעֲרֵי שַׁעֲרֵי
הִיָּה מִנְתִּי לְדִיּוּיִן לְחִיבֵי הִיכָא דְלִיכָא
דִּרְרָא דִּמְמוֹנָא רַק שְׂהוּא לֹא הִיָּה
רִיזָה לְיוֹן קִין הִיכָא דְמוֹדָה שְׁחִיב
לִי אֲלֵם שְׁטֵעוֹן לִי פִרְעָתִי רֹאֵר רִיזָה
(ו) לֹא לְחִיבֵי שְׂבֹעַת אֲשֶׁר־יִכָּא
עֵדִיס כְּהִיכָא הוֹדָאָה וְהִיָּה יִכּוֹל
לְפִטְוֹר כְּשַׁעֲרֵי שְׁטֵעוֹן שְׁפִרְעָתִי וְאִמֵּר
דְּחִשִׁיב שְׁפִיר דִּרְרָא דִּמְמוֹנָא כְּמוֹ
הִיכָא דִּנְתַּמְחִין לִי אֲשֶׁר־יִכָּא דִּהִכָּא הוֹדָאָה
יֵם עֵדִיס וְלִפִּי פִשְׁטֵי הִלְכֵה מִשְׁמַע
לְנִתְלָן דִּמְתָּנִי אִסְיָא שְׁחִיב לֵה דִּרְרָא
דִּמְמוֹנָא מִסּוֹס דְּלִיכָא עֵדִיס כְּהוֹדָאָה
שְׁאִילֵי אֲתַמְלוּ קִין וְאֵין יִכּוֹל עֲשֵׂה
לְפִטְוֹר וְרַב הִיא גְּאוּן פִּי כְּמוֹן קִין
דְּלֹא מִשְׁנִיעִין לִיָּה הִיכָא דְלִיכָא
דִּרְרָא דִּמְמוֹנָא וְהִיכָא מִשְׁמַעִינִן לִיָּה
עַל תִּנְהֵל אִיכָא שְׂהוּא מִלְּמִנֵּה אֵם הוּא
מִיִּי וְאִטֵּו מוֹדֵה לִי

שלא לדעת מנין נמי לא צריך.
והא דאמר ר' אלעזר לעיל
בהכנס (ד' מ.) הכל צריכין דעת בעלים
חזק מהשגת אביהם אין צ"ל דלפני
אחא אלסא יד לפרש הכל צריכין
דעת בעלים היכא דהוי לדעת חזק
מהשגת אביהם שאין צריך אפי' הוי
לדעת שידוע שאביהם לו אותה אביהם:
מאי

עו שנגנבה מהן קאי' מ'דקמני סופא לא ידעו מכלל דרישא בידעו
האן מנו את האלן וריא' סלימה פטור בין דרישו דידעו בין סופא דלא
ומנו את האלן ארישא. ויהי קתמ' הגונב טלה דהיינו ידעו אחרין
חזקתו אפי' אין מגין וא' שמואל אפילו וריא' ידיעה פטור: ורב ספדא
ע"ג דמנו חייב ומנו את האלן ארישא וריא' משמע ממני' חייב
ו' ובגניבתו ואם מנו הכך דרישא את האלן לאחר חזרה פטור:
מ"ט

עין משפט
גד מצוה

[illegible]